

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 41

fyrtioförsta årgången

7 februari 1998

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
98/C 41/01	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 27 november 1997 i mål C-356/95 (begäran om förhandsavgörande från Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht): Matthias Witt mot Amt für Land- und Wasserwirtschaft (Den gemensamma jordbrukspolitiken – Förordning (EEG) nr 1765/92 – Stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor – Upprättande av produktionsregioner – Skyldighet att ange kriterierna för upprättandet – Beaktande av jordens bördighet)	1
98/C 41/02	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 27 november 1997 i mål C-369/95 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Salerno): Somalfruit SpA och Camar SpA mot Ministero delle Finanze och Ministero del Commercio con l'Estero (Bananer – Den gemensamma organisationen av marknaden – Importordning – AVS-stater – Somalia – Giltigheten av rådets förordning (EEG) nr 404/93, av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 och av kommissionens förordning (EEG) nr 1443/93)	1
98/C 41/03	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 27 november 1997 i mål C-57/96 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandse Raad van State): H. Meints mot Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Förordning (EEG) nr 1408/71 – Förmån vid arbetslöshet – Förordning (EEG) nr 1612/68 – Social förmån – Diskriminering på grund av nationalitet – Villkoret avseende hemvist)	2
98/C 41/04	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 27 november 1997 i mål C-62/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Registrering av fartyg – Villkor avseende ägarens medborgarskap)	3

SV

1

(Fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
98/C 41/05	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 27 november 1997 i mål C-137/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Underlåtelse att införliva direktiv 91/414/EEG)	3
98/C 41/06	Domstolens dom av den 2 december 1997 i mål C-336/94 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Hamburg): Eftalia Dafeki mot Landesversicherungsanstalt Württemberg (Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Social trygghet – Nationell lagstiftning som tillmäter personbevis olika bevisvärde beroende på om de har utfärdats i landet eller utomlands)	4
98/C 41/07	Domstolens dom av den 2 december 1997 i mål C-188/95 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret): Fantask A/S m.fl. mot Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (Direktiv 69/335/EEG-Avgifter vid registrering av bolag – Processuella frister i nationell rätt)	4
98/C 41/08	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 4 december 1997 i mål C-97/96 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf): Verband deutscher Daihatsu-Händler eV mot Daihatsu Deutschland GmbH (Bolagsrätt – Årsbokslut – Påföljder vid underlåtenhet att offentliggöra – Artikel 6 i första direktivet 68/151/EEG)	5
98/C 41/09	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 december 1997 i mål C-55/96 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Milano): Förfarande för frivillig rättsvård som inletts vid denna domstol av Job Centre coop. arl (Frihet att tillhandahålla tjänster – Arbetsförmedling – Privata företag utestängs – Myndighetsutövning)	6
98/C 41/10	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 december 1997 i mål C-246/96 (begäran om förhandsavgörande från Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal): Mary Teresa Magorrian och Irene Patricia Cunningham mot Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services (Lika lön för kvinnor och män – Artikel 119 i EG-fördraget – Protokoll nr 2 fogat till fördraget om Europeiska unionen – Yrkeshänsat socialt trygghetssystem – Frånkända deltidsanställda arbetstagare en ställning som ger rätt till vissa ytterligare förmåner i fråga om ålderspension – Den tidpunkt från vilken dessa förmåner skall utges – Processuella frister i nationell rätt)	6
98/C 41/11	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 december 1997 i mål C-104/96: (Begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Coöperatieve Rabobank "Vecht en Plassengebied" BA mot Erik Aarnoud Minderhoud (förvaltare i Mediasafe BV:s konkurs) (Bolagsrätt – Första direktivet 68/151/EEG – Tillämpningsområde – Företrädande av bolag – Intressekonflikt – Ställföreträdarens bristande behörighet att binda bolaget)	7
98/C 41/12	Domstolens dom av den 18 december 1997 i mål C-129/96 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État de Belgique): Inter-Environnement Wallonie ASBL mot Région Wallonne (Direktiv 91/156/EEG – Införlivandefrist – Effekter – Avfallsbegreppet)	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
98/C 41/13	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 december 1997 i mål C-402/96 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Frankfurt am Main): ärende avseende registrering i handelsregister, European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung, under bildande (Europeisk ekonomisk intressegruppering – Firma)	8
98/C 41/14	Mål C-392/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 17 juni 1997 i anledning av ett av Farmitalia Carlo Erba Srl ingivet överklagande	8
98/C 41/15	Mål C-393/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Halle av den 1 oktober 1997 i målet mellan Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG och Landkreis Burgenlandkreis	9
98/C 41/16	Mål C-394/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Helsingfors tingsrätt av den 5 november 1997 i målet mellan häradsåklagaren och Sami Lasse Juhani Heironen	9
98/C 41/17	Målen C-400/97, C-401/97 och C-402/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Sala de lo Contencioso-Administrativo) av den 30 juli 1997 i målen mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales de Guipuzcoa och Diputación Foral de Guizpuzcoa, å andra sidan, med Gobierno Vasco som intervenient; mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales del Territorio Histórico de Álava och Diputación Foral de Álava, å andra sidan, med Gobierno Vasco som intervenient; samt mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, å andra sidan, med Gobierno Vasco och Diputación Foral de Bizkaia som intervenienter	9
98/C 41/18	Mål C-404/97: Talan mot Republiken Portugal väckt den 2 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
98/C 41/19	Mål C-405/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Bremen av den 7 oktober 1997 i målet mellan Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, tidigare "Deutsche EIG" Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, och Hauptzollamt Bremen	10
98/C 41/20	Mål C-406/97: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 4 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
98/C 41/21	Mål C-407/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof, Österrike, av den 22 oktober 1997 i målet mellan Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung, å ena sidan, och Adolf Sparber, Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH i likvidation, Hans-Eberhard Junkersdorf och Maria-Margareta Junkersdorf, å andra sidan	11
98/C 41/22	Mål C-409/97: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 5 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	11

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
98/C 41/23	Mål C-412/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Pretura circondariale di Bologna av den 29 november 1997 i målet mellan E. D. Srl och Italo Fenocchio	12
98/C 41/24	Mål C-413/97: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 4 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
98/C 41/25	Mål C-414/97: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 5 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
98/C 41/26	Mål C-415/97: Talan mot Republiken Italien väckt den 9 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
98/C 41/27	Mål C-416/97: Talan mot Republiken Italien väckt den 9 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
98/C 41/28	Mål C-417/97: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 9 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
98/C 41/29	Mål C-418/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Nederlandse Raad van State av den 25 november 1997 i målet mellan ARCO Chemie Nederland Ltd och Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer	15
98/C 41/30	Mål C-420/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie van België av den 4 december 1997 i målet mellan Leathertex Divisione Sintetici SpA och BVBA Bodetex	15
98/C 41/31	Mål C-421/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal de grande instance de Meaux (första avdelningen) av den 13 november 1997 i målet mellan Yves Tarantik och Direction des services fiscaux de Seine-et Marne	15
98/C 41/32	Mål C-423/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de 1ª Instancia nº 22 de Valencia av den 11 november 1997 i målet mellan Travel Vac, S.L. och Manuel José Antelm Sanchís	16
98/C 41/33	Mål C-424/97: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landgericht Düsseldorf av den 8 december 1997 i målet mellan Salomone Haim och Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein	17
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
98/C 41/34	Förstainstansrättens dom av den 16 december 1997 i mål T-19/97: Claude Richter mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Tjänstledighet av personliga skäl – Återinträde i tjänst – Tjänstgöringsort – Omsorgsplikt – Principen om god förvaltning – Skadeståndstalan)	17

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning <i>(forts.)</i>	sida
98/C 41/35	Förstainstansrättens dom av den 17 december 1997 i mål T-121/95: European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) mot Europeiska unionens råd (Antidumpingstullar – Skada – Rätten till försvar)	17
98/C 41/36	Förstainstansrättens dom av den 17 december 1997 i mål T-166/95: Mary Karagiouzopoulou mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Principen om likabehandling – Uttagningskommitténs bedömning)	18
98/C 41/37	Förstainstansrättens dom av den 17 december 1997 i mål T-216/95: Ana María Moles García Ortúzar mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Motiveringskyldighetens omfattning – Uttagningskommitténs bedömning)	18
98/C 41/38	Förstainstansrättens dom av den 17 december 1997 i mål T-217/95: Lucia Passera mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Motiveringskyldighetens omfattning – Uttagningskommitténs bedömning)	19
98/C 41/39	Förstainstansrättens dom av den 17 december 1997 i mål T-225/95: Fotini Chiou mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Överensstämmelse mellan klagomålet och ansökan – Principen om likabehandling av kvinnor och män – Icke-diskrimineringsprincipen – Uttagningskommitténs bedömning)	19
98/C 41/40	Förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i mål T-12/94: Frédéric Daffix mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Avsättning från tjänsten – Överklagande – Återförvisning till förstainstansrätten – Bevisprövning – Bevisbörda – Missbruk av utrymme för skönmässig bedömning – Uppenbart oriktig bedömning – Rätten till försvar – Artikel 7 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna)	19
98/C 41/41	Förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i mål T-90/95: Walter Gill mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Läkareundersökningar – Tjänstemannen har inte upplysts om uppgifter om hans hälsa – Rätt att hålla uppgifter om hälsan hemliga)	20
98/C 41/42	Förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i mål T-142/95, Jean-Louis Delvaux mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Befordran – Jämförande bedömning av meriter – Betygsrapport – Motivering – Identiska karriärförhållanden – Diskriminering på grund av nationalitet)	20

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>forts.</i>)	sida
98/C 41/43	Förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i mål T-222/95: Antonio Angelini mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Ändring av tjänstgöringsorten – Återvändande till den ursprungliga tjänstgöringsorten – Bosättningsbidrag)	20
98/C 41/44	Förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i mål T-57/96: Livio Costantini mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Ändring av tjänstgöringsorten – Återvändande till den ursprungliga tjänstgöringsorten – Bosättningsbidrag – Dagtraktamente)	21
98/C 41/45	Mål T-296/97: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 november 1997 av Alitalia	21
98/C 41/46	Mål T-299/97: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 december 1997 av Vicente Alonso Morales	22
98/C 41/47	Mål T-300/97: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 december 1997 av Benito Latino	23
98/C 41/48	Avskrivning av mål T-173/96	24
98/C 41/49	Avskrivning av de förenade målen T-176/96 och T-108/97	24
98/C 41/50	Avskrivning av mål T-225/97	24

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 27 november 1997

i mål C-356/95 (begäran om förhandsavgörande från Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht): Matthias Witt mot Amt für Land- und Wasserwirtschaft ⁽¹⁾

(Den gemensamma jordbrukspolitiken – Förordning (EEG) nr 1765/92 – Stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor – Upprättande av produktionsregioner – Skyldighet att ange kriterierna för upprättandet – Beaktande av jordens bördighet)

(98/C 41/01)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden H. Ragnemalm samt domarna R. Schintgen, J. L. Murray, G. Hirsch och G. F. Mancini (referent); generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: D. Louterman-Hubeau), har den 27 november 1997 avkunnat dom i mål C-356/95 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Matthias Witt och Amt für Land- und Wasserwirtschaft beträffande tolkningen av artikel 3.1 första stycket i rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor (EGT L 181, 1.7.1992, s. 12). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Artikel 3.1 första stycket i rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor ålägger inte medlemsstaterna att i de nationella lagstiftningar som genomför förordningen ange vilka kriterier som tillämpats när produktionsregionerna upprättats.

2. Artikel 3.1 första stycket i förordning (EEG) nr 1765/92 skall tolkas så, att en medlemsstat som, i enlighet med artikel 2.2 andra stycket, tredje meningen i nämnda förordning, inte har valt hela sitt territorium till regional basareal utan de olika delarna av detta territorium, kan fastställa att varje regional basareals totala yta skall utgöra en produktionsregion samt att de olika särskilda strukturella särdrag som påverkar avkastningen inte medför någon skyldighet att vidta en tilläggsklassificering av de regionala basarealerna i olika produktionsregioner.

⁽¹⁾ EGT C 16, 20.1.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 27 november 1997

i mål C-369/95 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Salerno): Somalfruit SpA och Camar SpA mot Ministero delle Finanze och Ministero del Commercio con l'Estero ⁽¹⁾

(Bananer – Den gemensamma organisationen av marknaden – Importordning – AVS-stater – Somalia – Giltigheten av rådets förordning (EEG) nr 404/93, av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 och av kommissionens förordning (EEG) nr 1443/93)

(98/C 41/02)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden H. Ragnemalm samt domarna R. Schintgen (referent), G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn och J. L. Murray; generaladvokat: M. B. Elmer; justitiesekreterare: avdelningsdirek-

tören D. Louterman-Hubeau), har den 27 november 1997 avkunnat dom i mål C-369/95 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunale di Salerno (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Somalfruit SpA och Camar SpA och Ministero delle Finanze och Ministero del Commercio con l'Estero, angående giltigheten av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, 25.2.1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 48, s. 129), av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen (EGT L 142, 12.6.1993, s. 6; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 6) och av kommissionens förordning (EEG) nr 1443/93 av den 10 juni 1993 om övergångsbestämmelser beträffande tillämpningen av ordningen för import av bananer till gemenskapen år 1993 (EGT L 142, 12.6.1993, s. 16). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Genomgången av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer, i förhållande till den fjärde AVS-EEG-konventionen undertecknad i Lomé den 15 september 1989 och godkänd genom rådets och kommissionens beslut 91/400/EKSG, EEG av den 25 februari 1991, har inte frambringat något som skulle kunna påverka dennas giltighet.*
2. *Genomgången av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 januari 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen, i förhållande till den fjärde AVS-EEG-konventionen och till förordning (EEG) nr 404/93, har inte frambringat något som skulle kunna påverka dennas giltighet.*

(¹) EGT C 31, 3.2.1996.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 27 november 1997

i mål C-57/96 (begäran om förhandsavgörande från Nederländse Raad van State): H. Meints mot Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (¹)

(Förordning (EEG) nr 1408/71 – Förmån vid arbetslöshet – Förordning (EEG) nr 1612/68 – Social förmån – Diskriminering på grund av nationalitet – Villkoret avseende hemvist)

(98/C 41/03)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet, J. C. Moitinho de

Almeida, D. A. O. Edward (referent) och L. Sevón; generaladvokat: C. O. Lenz; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 27 november 1997 avkunnat dom i mål C-57/96, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Nederländse Raad van State (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan H. Meints och Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, angående tolkningen av artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i den ändrade och uppdaterade lydelsen enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, 22.8.1983, s. 6), samt av artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 19.10.1968, s. 2). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i den ändrade och uppdaterade lydelsen enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, är inte tillämplig på ett ersättnings-system enligt vilket jordbruksarbetare vilkas anställningsavtal har upphört på grund av att deras tidigare arbetsgivare har lagt jordbruksmark i träda kommer i åtnjutande av en förmån som utbetalas som ett engångsbelopp vars storlek uteslutande beror på förmånstagarens ålder och som skall återbetalas, om den sistnämnde på nytt anställs av sin tidigare arbetsgivare under en period av tolv månader efter det att hans tidigare anställningsavtal upphörde.*
2. *En förmån som utbetalas som ett engångsbelopp till jordbruksarbetare vilkas anställningsavtal har upphört på grund av att deras tidigare arbetsgivare har lagt jordbruksmark i träda skall betecknas som en social förmån i den mening som avses i artikel 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen.*
3. *En medlemsstat kan inte göra beviljandet av en social förmån i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 1612/68 beroende av villkoret att förmånstagarna har sin hemvist inom denna medlemsstats nationella territorium.*

(¹) EGT C 133, 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 27 november 1997

i mål C-62/96: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Grekland ⁽¹⁾*(Fördragsbrott – Registrering av fartyg – Villkor avseende
ägarens medborgarskap)*

(98/C 41/04)

*(Rättegångsspråk: grekiska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen
kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska
gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")*

Domstolen, femte avdelningen (ordföranden på första avdelningen, M. Wathelet, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann (referent) och L. Sevón; generaladvokat: G. Tesaro; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 27 november 1997 avkunnat dom i mål C-62/96: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Frank Benyon, och Maria Condou Durande) mot Republiken Grekland (ombud: Aikaterini Samoni-Randou, biträdd av Evi Skandalou och Stamatina Vodina), angående en talan om fastställelse av att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 6, 48, 52, 58 och 221 i EG-fördraget samt enligt artikel 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 1251/70 av den 29 juni 1970 om arbetstagares rätt att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställd där (EGT L 142, 30.6.1970, s. 24) och enligt artikel 7 i rådets direktiv 75/34/EEG av den 17 december 1974 om rätten för en medborgare i en medlemsstat att stanna kvar inom en annan medlemsstats territorium efter att där ha drivit egen rörelse (EGT L 1 4, 20.1.1975, s. 10) genom att bibehålla bestämmelser i lag enligt vilka rätten till registrering i de grekiska sjöfartsregistren begränsas till de fartyg som ägs till mer än 50 procent av grekiska medborgare eller av grekiska juridiska personer som till mer än 50 procent ägs av grekiska medborgare. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 6, 48, 52, 58 och 221 i EG-fördraget samt enligt artikel 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 1251/70 av den 29 juni 1970 om arbetstagares rätt att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställd där och enligt artikel 7 i rådets direktiv 75/34/EEG av den 17 december 1974 om rätten för en medborgare i en medlemsstat att stanna kvar inom en annan medlemsstats territorium efter att där ha drivit egen rörelse*

genom att bibehålla bestämmelser i lag enligt vilka rätten till registrering i de grekiska sjöfartsregistren begränsas till de fartyg som ägs till mer än 50 procent av grekiska medborgare eller av grekiska juridiska personer som till mer än 50 procent ägs av grekiska medborgare.

2. *Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 158, 1.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 27 november 1997

i mål C-137/96: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Förbundsrepubliken Tyskland ⁽¹⁾*(Fördragsbrott – Underlåtelse att införliva direktiv 91/
414/EEG)*

(98/C 41/05)

*(Rättegångsspråk: tyska)**(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen
kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska
gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")*

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann, samt domarna M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet (referent) och L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: R. Grass), har den 27 november 1997 avkunnat dom i mål C-137/96: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Klaus-Dieter Borchardt) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: Ernst Röder och Sabine Maaß), angående en talan om fastställelse av att förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, med undantag av artikel 10.1 andra strecksatsen.
2. Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 180, 22.6.1996.

DOMSTOLENS DOM av den 2 december 1997

i mål C-336/94 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Hamburg): Eftalia Dafeki mot Landesversicherungsanstalt Württemberg (¹)

(Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Social trygghet – Nationell lagstiftning som tillmäter personbevis olika bevisvärde beroende på om de har utfärdats i landet eller utomlands)

(98/C 41/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden på den fjärde och den sjätte avdelningen H. Ragnemalm, tillförordnad ordförande, samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (referent) och L. Sevón, med A. La Pergola och byrådirektören H. A. Rühl som justitiesekreterare) har den 2 december 1997 avkunnat dom i mål C-336/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Sozialgericht Hamburg, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Eftalia Dafeki och Landesversicherungsanstalt Württemberg angående tolkningen av artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget med avseende på tyska bestämmelser som tillmäter personbevis olika bevisvärde beroende på om de har utfärdats i Tyskland eller i ett annat land. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

De nationella institutioner som är behöriga att handlägga frågor rörande social trygghet och de nationella domsto-

larna i en medlemsstat är skyldiga att i förfaranden angående prövningen av rätt till sociala förmåner för migrerande arbetstagare som är medborgare i gemenskapen godta personbevis och liknande handlingar avseende personuppgifter, som har utfärdats av behöriga myndigheter i andra medlemsstater, såvida det inte på grund av konkreta uppgifter i det enskilda fallet finns särskilda skäl att ifrågasätta huruvida uppgifterna i handlingarna är korrekta.

(¹) EGT C 392, 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM av den 2 december 1997

i mål C-188/95 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret): Fantask A/S m.fl. mot Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (¹)

(Direktiv 69/335/EEG-Avgifter vid registrering av bolag – Processuella frister i nationell rätt)

(98/C 41/07)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, H. Ragnemalm och M. Wathelet samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (referent), G. Hirsch, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein) har den 2 december 1997 avkunnat dom i mål C-188/95 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Østre Landsret, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Fantask A/S m.fl. och Industriministeriet (Erhvervsministeriet), angående tolkningen av rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, 3.10.1969, s. 25), senast ändrad genom rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, 15.6.1985, s. 23). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Artikel 12.1 e i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaff-

ning, senast ändrad genom rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, skall tolkas så, att storleken på avgifter som uppbärs vid registrering av aktiebolag och bolag med begränsat ansvar och vid registrering av kapitalökning i sådana bolag, för att ha karaktär av vederlag, måste beräknas enbart med utgångspunkt från kostnaderna för de aktuella formaliteterna. Avgiften kan dock även täcka kostnader för mindre omfattande tjänster som utförs kostnadsfritt. En medlemsstat har vid beräkningen av avgiftens storlek rätt att beakta samtliga kostnader som har samband med registreringstransaktionerna, här i inbegripet den del av den behöriga myndighetens allmänna kostnader som är att hänföra till dessa transaktioner. En medlemsstat kan vidare tillämpa schablonavgifter och fastställa dessas storlek för en obestämd period, om medlemsstaten med regelbundna intervaller kontrollerar att avgiften inte överstiger den aktuella transaktionens genomsnittliga kostnad.

2. Gemenskapsrätten är till hinder för att krav på återbetalning av avgifter, som har uppburits ut i strid med direktiv 69/335/EEG i dess ändrade lydelse, kan ogillas med motiveringen att uppbörden av dessa avgifter utgör ett ursäktligt fel av medlemsstatens myndigheter, eftersom de aktuella avgifterna har uppburits under en längre tid utan att varken dessa myndigheter eller de avgiftsskyldiga har varit medvetna om denna olaglighet.
3. På gemenskapsrättens nuvarande utvecklingsstadium är den inte till hinder för att en medlemsstat, som har underlåtit att genomföra direktiv 69/335/EEG i dess ändrade lydelse på ett korrekt sätt, åberopar en nationell preskriptionsfrist, som börjar löpa den dag den aktuella avgiften kunde tas ut, mot ett krav på återbetalning av avgifter som har uppburits i strid med gemenskapsrätten, om en sådan frist inte är mindre förmånlig för talan som väcks med stöd av gemenskapsrätten än för talan som väcks med stöd av nationell rätt och den inte gör utövandet av de rättigheter som följer av gemenskapsrätten praktiskt taget omöjligt eller alltför svårt.
4. Artikel 10 jämförd med artikel 12.1 e i direktiv 69/335/EEG i dess ändrade lydelse medför rättigheter som medborgarna kan åberopa vid de nationella domstolarna.

(¹) EGT C 229, 2.9.1995.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 4 december 1997

i mål C-97/96 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf): Verband deutscher Daihatsu-Händler eV mot Daihatsu Deutschland GmbH (¹)

(Bolagsrätt – Årsbokslut – Påföljder vid underlåtenhet att offentliggöra – Artikel 6 i första direktivet 68/151/EEG)

(98/C 41/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet (referent), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 4 december 1997 avkunnat dom i mål C-97/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Oberlandesgericht Düsseldorf, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Verband deutscher Daihatsu-Händler eV och Daihatsu Deutschland GmbH, angående tolkningen av artikel 6 i rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EGT L 65, 14.3.1968, s. 8). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Artikel 6 i rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen skall tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som endast gör det möjligt för bolagsmän, borgenärer samt gemensam företagsnämnd eller bolagets företagsnämnd att yrka att den påföljd ådöms som föreskrivs i nationell rätt för det fall att ett bolag inte uppfyller sina skyldigheter enligt första direktivet 68/151/EEG vad avser offentliggörande av årsbokslut.
2. Eftersom ett direktiv inte i sig kan medföra skyldigheter för en enskild, vilket innebär att direktivet inte som

sådant kan åberopas emot denne, saknas det anledning att undersöka om artikel 6 i första direktivet 68/151/EEG har direkt effekt.

(¹) EGT C 145, 18.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 11 december 1997

i mål C-55/96 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Milano): Förfarande för frivillig rättsvård som inletts vid denna domstol av Job Centre coop. arl (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster – Arbetsförmedling – Privata företag utestängs – Myndighetsutövning)

(98/C 41/09)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna G. F. Mancini och P. J. G. Kapteyn (referent); generaladvokat: M. B. Elmer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 11 december 1997 avkunnat dom i mål C-55/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Corte d'appello di Milano, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det förfarande för frivillig rättsvård (giurisdizione volontaria) som inletts vid denna domstol av Job Centre coop. arl, angående tolkningen av artiklarna 48, 49, 55, 56, 59, 60, 62, 66, 86 och 90 i EG-fördraget. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Offentliga arbetsförmedlingar omfattas av förbudet i artikel 86 i EG-fördraget, såvida tillämpningen av denna bestämmelse inte hindrar att de särskilda uppgifter som har tilldelats arbetsförmedlingarna fullgörs. En medlemsstat som förbjuder all verksamhet bestående i förmedling mellan utbud av och efterfrågan på arbete som inte bedrivs av dessa förmedlingar åsidosätter artikel 90.1 i EG-fördraget när den skapar en situation i vilken de offentliga arbetsförmedlingarna tvingas överträda bestämmelserna i artikel 86 i fördraget. Detta är särskilt fallet när följande villkor är uppfyllda:

— de offentliga arbetsförmedlingarna uppenbarligen inte kan tillgodose efterfrågan på arbetsmarknaden avseende alla slags verksamheter,

— det är omöjligt för privata bolag att faktiskt bedriva arbetsförmedling på grund av bibehållandet av lagbestämmelser som förbjuder denna verksamhet vid äventyr av straffrättsliga och administrativa påföljder,

— den ifrågavarande arbetsförmedlingen kan komma att utsträckas till att omfatta andra medlemsstaters medborgare och territorier.

(¹) ECT C 133, 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 11 december 1997

i mål C-246/96 (begäran om förhandsavgörande från Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal): Mary Teresa Magorrian och Irene Patricia Cunningham mot Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services (¹)

(Lika lön för kvinnor och män – Artikel 119 i EG-fördraget – Protokoll nr 2 fogat till fördraget om Europeiska unionen – Yrkesbaserat socialt trygghetssystem – Frånkända deltidsanställda arbetstagare en ställning som ger rätt till vissa ytterligare förmåner i fråga om ålderspension – Den tidpunkt från vilken dessa förmåner skall utges – Processuella frister i nationell rätt)

(98/C 41/10)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna G. F. Mancini (referent), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray och G. Hirsch; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 11 december 1997 avkunnat dom i mål C-246/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal, att domstolen skall meddela ett för-

handsavgörande i det vid den nationella domtolen anhängiga målet mellan Mary Teresa Magorrian, Irene Patricia Cunningham och Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services, angående tolkningen av artikel 119 i EG-fördraget och protokoll nr 2 om denna bestämmelse fogad till fördraget om Europeiska unionen. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Tjänstgöringsperioder för kvinnliga deltidsanställda utsatta för indirekt könsdiskriminering skall beaktas från och med den 8 april 1976, den dag då domen i målet 43/75 Defrenne meddelades, med avseende på beräkningen av de ytterligare förmåner till vilka de har rätt.*
2. *Gemenskapsrätten är till hinder för att en nationell bestämmelse tillämpas på en talan som väckts med stöd av artikel 119 i EG-fördraget om att tillerkänna sökandenas rätt att ansluta sig till ett yrkesbaserat pensionssystem, då rättsverkningarna i tiden – för det fall talan bifalls – enligt denna nationella bestämmelse begränsas till en tid av två år räknat bakåt från den dag då talan väcktes.*

(¹) EGT C 269, 14.9.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 16 december 1997

i mål C-104/96: (Begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Coöperatieve Rabobank "Veicht en Plassengebied" BA mot Erik Aarnoud Minderhoud (förvaltare i Mediasafe BV:s konkurs) (¹)

(Bolagsrätt – Första direktivet 68/151/EEG – Tillämpningsområde – Företrädande av bolag – Intressekonflikt – Ställföreträdarens bristande behörighet att binda bolaget)

(98/C 41/11)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen, (avdelningsordföranden H. Ragnemalm (referent) samt domarna G. F. Mancini och P. J. G. Kapteyn med A. La Pergola och byrådirektören L. Hewlett som justitiesekreterare) har den 16 december 1997 avkunnat dom i mål C-104/96, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Hoge Raad der Nederlanden, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga

målet mellan Coöperatieve Rabobank "Veicht en Plassengebied" BA och Erik Aarnoud Minderhoud (förvaltare i Mediasafe BV:s konkurs) angående tolkningen av artikel 9.1 i rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i företrädarnas och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EGT L 65, 14.3.1968, S. 8). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Möjligheten att gentemot tredje man göra gällande rättsverkan av åtgärder som medlemmar i bolagsorganen har vidtagit i en situation då det fanns en intressekonflikt mellan dem och det bolag som de företrädde regleras inte av rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen utan faller inom den nationella lagstiftarens behörighet.

(¹) EGT C 145, 18.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

av den 18 december 1997

i mål C-129/96 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État de Belgique): Inter-Environnement Wallonie ASBL mot Région Wallonne (¹)

(Direktiv 91/156/EEG – Införlivandefrist – Effekter – Avfallsbegreppet)

(98/C 41/12)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, H. Ragnemalm och R. Schintgen samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann och L. Sevón (referent); generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein) har den 18 december 1997 avkunnat dom i mål C-129/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Conseil d'État de Belgique, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Inter-Environnement Wallonie ASBL och Région Wallonne, angående tolkningen av artiklarna 5 och 189 i EEG-fördraget och av artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, 25.7.1975, s. 39) i dess ändrade lydelse

enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, 26.3.1991, s. 32). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Enbart det förhållandet att en substans är direkt eller indirekt integrerad i en industriell tillverkningsprocess medför inte att den faller utanför avfallsbegreppet i den mening som avses i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991.
2. Artikel 5 andra stycket och artikel 189 tredje stycket i EEG-fördraget samt direktiv 91/156/EEG ålägger den medlemsstat som direktivet riktar sig till att under den införlivandefrist som föreskrivs i direktivet för att sätta detta i kraft avhåller sig från att införa bestämmelser som allvarligt äventyrar förverkligandet av det resultat som föreskrivs i detta direktiv.

(¹) EGT C 180, 22.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 december 1997

i mål C-402/96 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Frankfurt am Main): ärende avseende registrering i handelsregister, European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung, under bildande (¹)

(Europeisk ekonomisk intressegruppering – Firma)

(98/C 41/13)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, (avdelningsordföranden C. Gulmann (referent) samt domarna M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet; generaladvokat: A. La Pergola; justitiesekreterare: R. Grass), har den 18 december 1997 avkunnat dom i mål C-402/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga ärendet avseende registrering i handelsregister, European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung, under bildande, angående tolkningen av artikel 5 a i rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) (EGT L 199, 31.7.1985, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 5 a i rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) skall tolkas på så sätt att en europeisk ekonomisk intressegrupperings firma måste innehålla orden "europeisk ekonomisk intressegruppering" eller förkortningen "EEIG", medan det är möjligt att i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingen har sitt säte föreskriva vad som i övrigt skall ingå i firman.

(¹) EGT C 74, 8.3.1997.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 17 juni 1997 i anledning av ett av Farmitalia Carlo Erba Srl ingivet överklagande

(Mål C-392/97)

(98/C 41/14)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 17 juni 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 18 november 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i ett mål som anhängiggjorts genom överklagande av Farmitalia Carlo Erba Srl. Begäran avser följande frågor:

1. Förutsätts det enligt artikel 3 b i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggskydd för läkemedel (¹), att det avseende en produkt för vilken det meddelats tilläggskydd, i godkännandet att saluföra produkten som läkemedel anges att den är en "verksam beståndsdel"?

Är kraven i artikel 3 således inte uppfyllda då det i beslutet om att bevilja tilläggskydd för en "verksam beståndsdel" omnämns ett visst salt som ingår i en aktiv ingrediens men det beviljade tilläggskyddet däremot påstås omfatta fria baser och/eller andra salter i den aktiva ingrediensen?

2. För det fall den första frågan skall besvaras nekande:

Enligt vilka kriterier avgörs huruvida produkten i den mening som avses i artikel 3 a är skyddad genom ett grundpatent, om ett tilläggskydd som beviljats för fria baser i en aktiv ingrediens kan åberopas för vilka salter som helst, då det i ansökan om grundpatent endast talas om de fria baserna i den aktiva ingrediensen och i ett förklarande exempel dessutom nämns ett enda salt bland dessa fria baser? Är det grundpatentan-sökans ordalydelse eller dess skyddsområde som är avgörande?

(¹) EGT L 182, 2.7.1992, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Halle av den 1 oktober 1997 i målet mellan Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG och Landkreis Burgenlandkreis

(Mål C-393/97)

(98/C 41/15)

Verwaltungsgericht Halle begär genom beslut av den 1 oktober 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 19 november 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG och Landkreis Burgenlandkreis avseende följande frågor:

1. Utgör Europeiska unionens bestämmelser, särskilt rådets direktiv 94/65/EG av den 14 december 1994 ⁽¹⁾ hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken produkter av hackat kött, såsom köttfärs och skrapat kött, även i tillagat skick endast får släppas ut på marknaden samma dag som det framställts, såvida det inte förpackas i en engångsförpackning och märks för den slutlige konsumenten eller djupfrysas?
2. Om den första frågan skall besvaras jakande, är de ovan nämnda gemenskapsrättsliga bestämmelserna då även tillämpliga på situationer då tillverkningsföretaget är beläget i samma stat som den där produkten av hackat kött, såsom köttfärs och skrapat kött, skall släppas ut på marknaden?

⁽¹⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 10.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Helsingfors tingsrätt av den 5 november 1997 i målet mellan häradsåklagaren och Sami Lasse Juhani Heinonen

(Mål C-394/97)

(98/C 41/16)

Helsingfors tingsrätt begär genom beslut av den 5 november 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 25 november 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan häradsåklagaren och Sami Lasse Juhani Heinonen beträffande följande frågor:

1. Kan förordningen om tullbefrielse ⁽¹⁾ och direktivet avseende passagerartrafik ⁽²⁾ tolkas så, att medlemsstaternas nationella bestämmelser om begränsningar avseende resandes införsel av öl och andra alkoholhaltiga drycker av resande, vilka grundas på skäl som nämns i nionde övervägandet i ingressen till förordningen om tullbefrielse och artikel 36 i fördraget eller på andra

tvingande skäl med hänsyn till allmänintresset är förenliga med bestämmelserna i förordningen och direktivet?

2. Utgör de omständigheter som redogjorts för ovan i punkt IV 6 i begäran om förhandsavgörande (a–h) sådana skäl som gör att nationella begränsningar i en medlemsstat som grundas på dem är förenliga med bestämmelserna i förordningen om tullbefrielse och direktivet avseende passagerartrafik?
3. Kan begränsningen av införsel av alkoholhaltiga drycker – med vilka i denna fråga avses även öl – av resande på grundval av hur länge resan pågår anses utgöra en reglering som är förenlig med bestämmelserna i förordningen om tullbefrielse och direktivet avseende passagerartrafik?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (EGT L 105, 23.4.1983, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 69/169/EEG av den 28 maj 1969 om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från omsättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande (EGT L 133, 4.6.1969, s. 6).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Sala de lo Contencioso-Administrativo) av den 30 juli 1997 i målen mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales de Guipuzcoa och Diputación Foral de Guipuzcoa, å andra sidan, med Gobierno Vasco som intervenient; mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales del Territorio Histórico de Álava och Diputación Foral de Álava, å andra sidan, med Gobierno Vasco som intervenient; samt mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, å andra sidan, med Gobierno Vasco och Diputación Foral de Bizkaia som intervenienter

(Målen C-400/97, C-401/97 och C-402/97)

(98/C 41/17)

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Sala de lo Contencioso-Administrativo) begär genom beslut av den 30 juli 1997, vilka inkom till domstolens kansli den 1 december 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målen mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales de Guipuzcoa och Diputación Foral de Guipuzcoa, å andra sidan, med Gobierno Vasco som intervenient; mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales del Territorio Histórico de Álava och Diputación Foral de Álava, å andra sidan, med Gobierno Vasco som intervenient; samt mellan Administración del Estado, å ena sidan, och Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, å andra sidan, med Gobierno Vasco och Diputación Foral de Bizkaia som intervenienter, beträffande följande frågor:

Skall artikel 52 i EG-fördraget tolkas så, att den och även artikel 92.1 i nämnda fördrag utgör hinder för bestämmelser inom ett territorium som hör till ett självstyrande område i en medlemsstat, avseende brådsökande skattemässiga åtgärder till stöd för investeringar i och för stimulans för ekonomisk verksamhet, vilka är avsedda för skattskyldiga personer som endast betalar skatt till nämnda territoriums regionala beskattningsmyndigheter eller har sin skattemässiga hemvist eller som där utför merparten av sin verksamhet eller som har sin skattemässiga hemvist i ett sådant territorium då omfattningen av deras verksamhet i det självstyrande området under det föregående beskattningsåret är större än 25 procent av hela deras verksamhet, men då dessa åtgärder inte omfattar övriga fysiska eller juridiska personer som är bosatta i samma stat eller i en annan medlemsstat i Europeiska gemenskapen?

tet (vilket inte har åberopats i detta syfte) inte på något sätt utgör en absolut omöjlighet.

Det förhållandet att Republiken Portugal har fortsatt att underlåta att uppfylla de skyldigheter som följer av nämnda beslut innebär både ett åsidosättande av artikel 93.3 i fördraget, eftersom Republiken Portugal inte har respekterat den suspensiva effekten av nämnda beslut som är avsedd att förhindra utbetalning av stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden, och indirekt ett åsidosättande av artikel 93.2, i vilken det föreskrivs antagande av beslut som innebär ett förpliktande att upphäva stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden.

(¹) EGT C 357, 22.11.1997, s. 14.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 2 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-404/97)

(98/C 41/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av Dimitris Triantafyllou och Ana Maria Alves Vieira, rätts-tjänsten, i egenskap av ombud, och har valt följande adress för delgivning: rätts-tjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. förklara att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och i synnerhet kommissionens beslut C(97)2130 av den 9 juli 1997, genom att inte inom de fastställda tidsfristerna upphäva och återkräva det stöd som EPAC (Empresa para Agro-Alimentação e Cereais SA) otillbörligen har tilldelats, och
2. förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 189 och 191 i EG-fördraget skulle nämnda beslut ha verkställts av Republiken Portugal, även om det kunde förefalla tveksamt om det var lagligt. I mål C-330/97 (¹) har inte Republiken Portugal åberopat att det skulle vara absolut omöjligt att verkställa beslutet. Vad som är säkert är att det förhållandet att företaget har dålig likvidi-

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Bremen av den 7 oktober 1997 i målet mellan Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, tidigare "Deutsche EIG" Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, och Hauptzollamt Bremen

(Mål C-405/97)

(98/C 41/19)

Finanzgericht Bremen begär genom beslut av den 7 oktober 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 3 december 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, tidigare "Deutsche EIG" Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, och Hauptzollamt Bremen avseende följande frågor:

1. Skall Gemensamma tulltaxan i dess lydelse enligt bilaga I till kommissionens förordning (EEG) nr 2551/93 av den 10 augusti 1993 (EGT L 241, 27.9.1993, s. 1) om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (Kombinerade nomenklaturen för år 1994) tolkas så, att från tredje land importerade torkade valnötsbitar, som lagrats djupfrysta i ett tullager inom gemenskapen innan de tinats upp och förberetts för att övergå till fri omsättning, omfattas av tullnummer 0802?
2. För det fall den första frågan besvaras nekande:

Var artikel 522.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1) som upphävdes genom att artikel 522 omformulerades genom kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994 (EGT L 346, 31.12.1994, s. 1) ogiltig?

3. För det fall den andra frågan besvaras jakande:

Kan artikel 522 i förordning nr 2454/93 jämförd med artikel 526.4 i samma förordning i dess lydelse enligt artikel 1 nr 16 och 18 i kommissionens förordning (EEG) nr 3254/94 av den 19 december 1994 tillämpas även på tullanmätningar före den 7 januari 1995?

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 4 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-406/97)

(98/C 41/20)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Michel Nolin, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium⁽¹⁾, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv eller genom att underlåta att underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,

och

2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

På grund av den tvingande karaktären av artikel 189, tredje stycket, i EG-fördraget åläggs medlemsstaterna att, inom den frist som uppställs i förhållande till dem, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra de direktiv som är riktade till dem. I förevarande mål löpte fristen ut den 15 december 1993, utan att Storhertigdömet Luxemburg hade antagit nödvändiga bestämmelser.

⁽¹⁾ EGT L 74, 27.3.1993, s. 74.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof, Österrike, av den 22 oktober 1997 i målet mellan Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung, å ena sidan, och Adolf Sparber, Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH i likvidation, Hans-Eberhard Junkersdorf och Maria-Margareta Junkersdorf, å andra sidan

(Mål C-407/97)

(98/C 41/21)

Oberster Gerichtshof, Österrike, begär genom beslut av den 22 oktober 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 5 december 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung, å ena sidan, och Adolf Sparber, Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH i likvidation, Hans-Eberhard Junkersdorf och Maria-Margareta Junkersdorf, å andra sidan, beträffande följande fråga:

Skall artikel 70 i akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen⁽¹⁾, enligt vilken Republiken Österrike under fem år från dagen för anslutningen (den 1 januari 1995) får behålla sin befintliga lagstiftning om fritidsbostäder, tolkas så, att övergångsbestämmelserna i § 40 andra och femte stycket i Tiroler Grundverkehrsgesetz 1996, som trädde i kraft den 1 oktober 1996, se Landesgesetzblatt für Tirol nr 61/1996, omfattas av begreppet befintlig lagstiftning, eller skall dessa bestämmelser anses utgöra nya bestämmelser, då den österrikiska författningsdomstolen har förklarat att bestämmelserna i den tidigare gällande Tiroler Grundverkehrsgesetz inte var tillämpliga på det aktuella fallet?

⁽¹⁾ EGT C 241, 29.8.1994, s. 1.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 5 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-409/97)

(98/C 41/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 5 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Marie Wolfcarius, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

och

2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument överensstämmer med dem som har anförts i mål nr C-406/97 ⁽²⁾. Fristen för införlivandet gick ut den 19 oktober 1994.

⁽¹⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Se s. 11 i denna EGT.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Pretura circondariale di Bologna av den 29 november 1997 i målet mellan E. D. Srl och Italo Fenocchio

(Mål C-412/97)

(98/C 41/23)

Pretura circondariale di Bologna begär genom beslut av den 29 november 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 5 december 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan E. D. Srl och Italo Fenocchio beträffande följande fråga:

Skall det förbud som föreskrivs i artikel 633 sista stycket i civilprocesslagen mot att utfärda ett föreläggande i fall då delgivning skall ske utanför Republiken Italien eller på områden där italiensk lag gäller anses som en restriktion eller en åtgärd med motsvarande verkan som direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt kan hindra den fria rörligheten för varor, tjänster och kapital, vilken säkerställs i artiklarna 34, 59 och 73 b i Romfördraget?

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 4 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-413/97)

(98/C 41/24)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Richard B. Wainwright, förste juridisk rådgivare vid rättstjänsten, och Karin Schreyer, nationell tjänsteman med förordnande vid rättstjänsten. Delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastslå att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 18 i rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium ⁽¹⁾ genom att inte ha antagit lagar och andra författningar för att följa direktivet eller genom att inte ha underrättat kommissionen om att sådana bestämmelser har antagits,

- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som har åberopats i mål C-406/97 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 74, 27.3.1993, s. 74.

⁽²⁾ Se s. 11 i denna EGT.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 5 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-414/97)

(98/C 41/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 5 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Miguel Díaz-Llanos La Roche och

Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen genom att anse att import och förvärv inom gemenskapen av vapen, ammunition och materiel som endast är avsedd att användas i militärt syfte, och som inte utgörs av flygplan eller krigsfartyg som avses i punkterna 23 och 25 i bilaga F till direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾, är undantagna från mervärdesskatt, oaktat vad som föreskrivs i artikel 2.2 och i artiklarna 28a, 14 och 28c.B i nämnda direktiv 77/388/EEG, och
2. förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artiklarna 2.2 och 28a i direktiv 77/388/EEG innehåller den allmänna regel enligt vilken all import och alla förvärv inom gemenskapen av varor skall vara skattepliktiga. Artiklarna 14 och 28c innehåller en gemensam lista över de undantag från skatteplikt som medlemsstaterna skall – eller kan – bevilja för att säkerställa ett enhetligt uttag av gemenskapens egna medel i alla medlemsstater. Dessa undantag, som räknas upp limitativt i artiklarna 14 och 28c, omfattar inte vapen, ammunition och materiel som endast är avsedd att användas i militärt syfte, som skulle likna det undantag som beviljas i den spanska lagen nr 6/87. Artikel 28.3 b, som Konungariket Spanien stödjer sig på, hänför sig till de medlemsstater som vid direktivets ikraftträdande ansåg vissa verksamheter undantagna från mervärdesskatt och som fick fortsätta att göra så under en övergångsperiod. Med beaktande av att Konungariket Spanien varken i bilaga XXXVI eller i några andra bestämmelser i akten om anslutningsvillkoren för Konungariket Spanien till Europeiska gemenskapen beviljades någon övergångsperiod, införde landet mervärdesskatten genom lag nr 30/85 som fick full verkan den 1 januari 1986. Beslutet att undanta import och förvärv inom gemenskapen av militär materiel fattades först ett år senare, men gavs retroaktivt verkan från och med den dag då mervärdesskatt började tas ut i Spanien.

Det är riktigt att den övergångsperiod som avses i artikel 28 i direktiv 77/388/EEG ursprungligen fastställdes till fem år från och med den 1 januari 1978. Det är även riktigt att eftersom medlemsstaterna inte har slutit någon överenskommelse vid rådet, har övergångsperioden förlängts ända till i dag och att de medlemsstater som anser sig omfattas av undantagen avseende de verksamheter som räknas upp i bilaga F följaktligen kan fortsätta att tillämpa

dem. Det står emellertid klart att detta inte gällde för Konungariket Spanien före den 1 januari 1993. Från och med denna dag fick Konungariket Spanien tillstånd att bevilja detta undantag, dock endast med avseende på de verksamheter som nämns i punkterna 23 och 25 i bilaga F, direktiv 77/388/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9 volym 1, s. 28.

Talan mot Republiken Italien väckt den 9 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-415/97)

(98/C 41/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Paolo Stananelli vid rättstjänsten i egenskap av ombud. Delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastslå att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium⁽¹⁾ genom att inte ha antagit lagar och andra författningar för att följa direktivet eller genom att inte ha underrättat kommissionen om att sådana bestämmelser har antagits.
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom artikel 189 i EG-fördraget, enligt vilken ett direktiv är bindande för den medlemsstat till vilken det är riktat med avseende på det resultat som skall uppnås, åläggs medlemsstaterna skyldigheten att iakttä de frister för införlivande som fastslås i direktiven. Denna frist löpte ut den 15 december 1993 utan att Republiken Italien hade antagit nödvändiga bestämmelser för att följa det direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 74, 27.3.1993, s. 74.

**Talan mot Republiken Italien väckt den 9 december 1997
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-416/97)

(98/C 41/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Francesco P. Ruggeri Laderchi, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Italien genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen sätta i kraft de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa

- a) rådets direktiv 93/119/EG av den 22 december 1993 om skydd av djur vid tidpunkten för slakt eller avlivning ⁽¹⁾,
- b) rådets direktiv 94/42/EG av den 27 juli 1994 om ändring av direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ⁽²⁾,
- c) kommissionens direktiv 94/16/EG av den 22 april 1994 om ändring av rådets direktiv 74/63/EEG om främmande ämnen och produkter i djurfoder ⁽³⁾,
- d) rådets direktiv 93/118/EG av den 22 december 1993 om ändring av direktiv 85/73/EEG om finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött ⁽⁴⁾,

eller genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt de nämnda direktiven,

2. förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 189 i EG-fördraget, enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär att medlemsstaterna åläggs att iaktta de frister för införlivande som har fastställts i direktiven. Denna frist har gått ut utan att Republiken Italien har utfärdat de

bestämmelser som var nödvändiga för att följa de direktiv som nämns i kommissionens yrkanden.

-
- ⁽¹⁾ EGT L 340, 31.12.1993, s. 21.
 - ⁽²⁾ EGT L 201, 4.8.1994, s. 26.
 - ⁽³⁾ EGT L 104, 23.4.1994, s. 32.
 - ⁽⁴⁾ EGT L 340, 31.12.1993, s. 15.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 9 december 1997 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-417/97)

(98/C 41/28)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av juridiska rådgivaren Christina Tufvesson, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg genom att inte inom den föreskrivna fristen ha satt i kraft de lagar och andra författningar, inklusive eventuella sanktioner, som är nödvändiga för att följa direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ⁽¹⁾ har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 31 i detta direktiv,
2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Av den tvingande naturen hos artikel 189 tredje stycket och artikel 5 första stycket i EG-fördraget följer att medlemsstaterna är skyldiga att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra de direktiv vilka riktas till dem innan utgången av den frist som föreskrivits. Denna frist löpte ut den 1 juli 1995, utan att Storhertigdömet Luxemburg hade vidtagit nödvändiga åtgärder.

-
- ⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 83.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Neder-
landse Raad van State av den 25 november 1997 i målet
mellan ARCO Chemie Nederland Ltd och Minister van
Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

(Mål C-418/97)

(98/C 41/29)

Nederlandse Raad van State begär genom beslut av den
25 november 1997, vilket inkom till domstolens kansli
den 11 december 1997, att Europeiska gemenskapernas
domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mel-
lan ARCO Chemie Nederland Ltd och Minister van Volks-
huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, beträf-
fande följande frågor:

1. Kan man av den enda omständigheten att LUWA-
knappar ⁽¹⁾ genomgår en behandling som anges i
bilaga II B till direktiv 75/442/EEG ⁽²⁾ sluta sig till att
det är fråga om att bortskaffa ämnet och att ämnet
skall betraktas som avfall i den mening som avses i
direktiv 75/442/EEG?
2. Om den första frågan skall besvaras nekande, är svaret
på frågan om det förhållandet att LUWA-knappar
används som bränsle är att anse som bortskaffande,
beroende av
 - a) att LUWA-knapparna enligt allmän uppfattning är
avfall, varvid det är av särskild betydelse huruvida
man lämpligen utan vidare bearbetning kan
använda dem som bränsle på ett ur miljösynpunkt
ansvarsfullt sätt?
 - b) att användningen av LUWA-knappar som bränsle
är att jämföras med gängse åtgärd för lämplig
användning av avfall?
 - c) att det är fråga om användning av en huvudpro-
dukt eller en biprodukt (restprodukt)?

⁽¹⁾ Det ämne som är känt som LUWA-knappar är en av biproduk-
terna från den tillverkningsprocess som sökanden använder.
Tillverkningsprocessen genererar förutom propylenoxid och
tertiär butylalkohol en ström av kolväten, som innehåller
molybden. Molybden härrör från katalysatorer som används
vid framställning av propylenoxid. I en anläggning som är
avsedd för detta syfte återvinns molybden från strömmen av
kolväten, varvid man erhåller det ämne som sökanden kallar
LUWA-knappar. LUWA-knappar har ett värmealstrande värde
om 25–28 MJ/kg.

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1995, s. 47.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van
Cassatie van België av den 4 december 1997 i målet
mellan Leathertex Divisione Sintetici SpA och BVBA
Bodetex

(Mål C-420/97)

(98/C 41/30)

Hof van Cassatie van België begär genom beslut av den
4 december 1997, vilket inkom till domstolens kansli den
11 december 1997, att Europeiska gemenskapernas dom-
stol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan
Leathertex Divisione Sintetici SpA och BVBA Bodetex
beträffande följande frågor:

Skall artiklarna 5.1 och artikel 2 i Brysselkonventionen, i
den lydelse som är tillämplig på detta fall, tolkas på så
sätt att en talan som är grundad på flera olika förpliktelser
som härrör från samma avtal, kan väckas vid samma dom-
stol även om, enligt behörighetsreglerna i den stat där
talan är anhängiggjord, den ena av de avtalsförpliktelser
på vilka talan är grundad skall uppfyllas i den stat där
talan är anhängig och den andra i en annan medlemsstat,
med beaktande av att den domstol vid vilken talan har
väckts med anledning av talan beslutar att inte någon av
de två förpliktelser som är föremål för talan är av under-
ordnad betydelse utan att de är jämbördiga?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal
de grande instance de Meaux (första avdelningen) av den
13 november 1997 i målet mellan Yves Tarantik och
Direction des services fiscaux de Seine-et Marne

(Mål C-421/97)

(98/C 41/31)

Tribunal de grande instance de Meaux (första avdel-
ningen) begär genom beslut av den 13 november 1997, vil-
ket inkom till domstolens kansli den 11 december samma
år, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela
ett förhandsavgörande i målet mellan Yves Tarantik och
Direction des services fiscaux de Seine-et Marne beträf-
fande följande fråga:

Står, med beaktande av datumet för godkännandet av
kärandens Jaguar, med 24 skattehästkrafter (CV) och regi-
streringsnummer 197 AT 77, som togs i bruk den 11 april
1979, och med hänsyn till dels de diagram över beskatt-
ningen och dess utveckling som har framlagts av käranden
och dels den franska skattemyndighetens synpunkter, det
tillämpade skattesystemet i överensstämmelse med objek-
tiva kriterier, som saknar sådan diskriminerande verkan
som är förbjuden enligt artikel 95 i fördraget, och i syn-
nerhet:

- om det progressiva omräkningstalet mellan den grupp som ett importerat fordon med mer än 18 CV tillhör och den grupp som ett liknande fordon med 15–16 CV tillhör är diskriminerande eller inte,
- om cirkulären av den 28 december 1956, av den 23 december 1977, av den 24 juni 1987, av den 12 januari 1988 och av den 20 september 1991, såsom de har blivit giltiga retroaktivt genom artikel 35 i den korrigerande finanslagen av den 22 juni 1993, medför att skatten blir diskriminerande för ägare av fordon som inte är typgodkända i Frankrike, det vill säga fordon som har godkänts i enskilda förfaranden,
- om, för det fall så skulle vara fallet, ägaren av ett typgodkänt fordon med en motorstyrka som överstiger 100 kW kan åberopa denna för att med tillämpning av allmänna gemenskapsrättsliga principer såsom likabehandling i fråga om offentliga pålagor och bestämmelserna i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och dess protokoll göra gällande att skatten är otillbörlig, eftersom den är diskriminerande och ojämlig.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de 1ª Instancia nº 22 de Valencia av den 11 november 1997 i målet mellan Travel Vac, S.L. och Manuel José Antelm Sanchís
 (Mål C-423/97)
 (98/C 41/32)

Juzgado de 1ª Instancia nº 22 de Valencia begär genom beslut av den 11 november 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 15 december 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Travel Vac, S.L. och Manuel José Antelm Sanchís beträffande följande fragor:

1. Skall ett avtal om andelsrätt i fritidslägenheter (*time-sharing*) i allmänhet och särskilt avtalet i fråga i det föreliggande fallet (blad 76 i akten) anses omfattas av de undantag från tillämpningen av direktivet⁽¹⁾ som fastställs i dess artikel 3.2 a eller inte?
2. Även om det antas att avtalet i fråga i det föreliggande fallet faller utanför direktivets tillämpningsområde på grund av nämnda artikel och även om hänsyn tas till att det är fråga om ett avtal om andelsrätt i fritidslägenheter, kan en sådan hypotetisk utslutning hindras av att avtalet i fråga i det föreliggande fallet inte enbart avser en fastighet, eftersom nämnda överenskommelse även omfattar tjänster och andra åtaganden (avtalsvillkor nr 3) som är av större värde än fastighe-

ten (fastighetens värde uppgår till 285 000 spanska pesetas av avtalets totala värde som har fastställts till 1 090 000 spanska pesetas) eller kan utslutning inte hindras därav?

3. Omfattas ett andelsägt lägenhetshotell i staden Denia, vilket hade erbjudits till konsumenten, av bestämmelsen i artikel 1.1 första strecksatsen i det ovannämnda direktivet när företaget Travel Vac, S.L. har sitt säte i adressen calle Profesor Beltrán Báguena, 5–6, Valencia?
4. Grundas konsumentens rätt till avsägelse enligt artikel 5.1 i direktivet på antagandet att köparen-konsumentens vilja har påverkats eller manipulerats under de omständigheter som anges i artikel 1 i direktivet? I vilken utsträckning är rättsprincipen om rätt till avsägelse, vilken skyddas genom direktivet, i det avseendet förknippad med säljarens svek då den ena parten använder "ord och bedrägliga beskrivningar som förmår den andra parten att ingå ett avtal som han annars inte skulle ha ingått" (artikel 1.269 i den spanska civilkodexen), och i allmänhet med den nödvändiga fria viljeförklaringen att ingå ett avtal (artiklarna 1.254, 1.258, 1.261 och följande artiklar i den spanska civilkodexen)?
5. Anser domstolen att meddelandet enligt artikel 5.1 i direktivet skall vara uttryckligt eller kan en sådan avsägelse även utgöras av en klar och bestämd rättshandling, vilket skedde i det föreliggande fallet i och med att konsumenten underlät att inom den föreskrivna och överenskomna fristen, infinna sig i banken för att underteckna godkännandet, det vill säga den 17 september 1996 eller tre dagar efter det att det avtal som återfinns i blad 76 i akten hade undertecknats, vilket konsumenten personligen bekräftade och gjorde klart i säljarens lokaler i Valencia samma dag den 17 september 1996, genom att muntligen förklara "att allt som överenskommit saknar verkan och att de dokument som konsumenten har undertecknat skall lämnas tillbaka till honom"?
6. Är de former för återbetalning, återlämning och andra verkningar som avses i artikel 7 såsom compensation för säljaren, när konsumenten använder sig av sin rätt till avsägelse enligt artikel 5 i direktivet, förenliga med överenskommelsen om "ersättning för den skada som har orsakats säljaren" upp till det belopp – uppgående till 25 procent av överenskommelsens totala värde – som har fastställts i det fjärde avtalsvillkoret (baksidan av blad 76 i akten)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler (EGT L 372, 31.12.1985; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 83).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landgericht Düsseldorf av den 8 december 1997 i målet mellan Salomone Haim och Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein
(Mål C-424/97)
(98/C 41/33)

Landgericht Düsseldorf – 2 b Zivilkammer – begär genom beslut av den 8 december 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 15 december 1997, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Salomone Haim och Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein beträffande följande frågor:

1. Kan den omständigheten att en tjänsteman vid ett juridiskt självständigt offentligt organ i en medlemsstat, då han fattar ett beslut i ett enskilt fall, tillämpar nationell rätt på ett sätt som strider mot gemenskapens primärrätt medföra att det offentlig-

rättsliga organet blir skadeståndsansvarigt jämte medlemsstaten?

2. För det fall frågan besvaras jakande: Föreligger det en tillräckligt klar överträdelse av gemenskapsrätten i det fall då en nationell tjänsteman antingen har tillämpat nationell rätt som strider mot gemenskapsrätten eller har tillämpat nationell rätt på ett sätt som inte är förenligt med gemenskapsrätten om tjänstemannen inte hade något utrymme för skönsmässig bedömning vid beslutsfattandet?
3. Får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat göra anslutningen till kassan i denna medlemsstat för en medborgare i en annan medlemsstat som fått godkännande, men som inte innehar något sådant utbildningsbevis som anges i artikel 3 i direktiv 78/686/EEG ⁽¹⁾, beroende av att denne har de språkkunskaper som han eller hon behöver för att utöva sitt yrke i värdstaten?

⁽¹⁾ EGT L 233, 24.8.1978, s. 1.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 16 december 1997

i mål T-19/97: Claude Richter mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Tjänstemän – Tjänstledighet av personliga skäl – Återinträde i tjänst – Tjänstgöringsort – Omsorgsplikt – Principen om god förvaltning – Skadeståndstalan)

(98/C 41/34)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden V. Tiili samt domarna C. P. Briët och A. Potocki; justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor), har den 16 december 1997 avkunnat dom i mål T-19/97: Claude Richter, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, med hemvist i Luxemburg (ombud: advokaterna Jean-Noël Louis, Thierry Demasure och Ariane Tornel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cesange, Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Julian Currall) angående en talan om ersättning för den skada som sökanden anser sig ha vållats genom att kommissionen inte, efter utgången av hans tjänstledighet av personliga skäl, låtit honom återinträda i den första tjänst för vilken han var kvalificerad som motsvarar hans lönegrad som blev ledig i hans kategori och således åsidosatt artikel 40.4 d i tjänsteföreskrifterna. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*

2. *Vardera parten skall bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 94, 22.3.1997.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 december 1997

i mål T-121/95: European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) mot Europeiska unionens råd ⁽¹⁾

(Antidumpningstullar – Skada – Rätten till försvar)

(98/C 41/35)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke och M. Jaeger; justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor), har den 17 december 1997 avkunnat dom i mål T-121/95: European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), Zürich (Schweiz), inledningsvis företrätt av advokaterna Dominique Voillemot och Hubert de Broca, Paris, därefter av advokaterna Dominique Voillemot och Oliver Prost, Paris, delgivningsadress: Loesch och Wolter, 11 rue Goethe, Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: Yves Cretien, Anto-

nio Tanca, Hans-Jürgen Rabe och Georg M. Berrisch), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Nicholas Khan), angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 477/95 av den 16 januari 1995 om ändring av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f.d. Sovjetunionen och om upphörande med de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av urea med ursprung i f.d. Tjeckoslovakien (EGT L 49, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*

2. *Sökanden skall bära sina egna och rådets rättegångskostnader.*

3. *Kommissionen skall bära sina egna rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 189, 22.7.1995.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 december 1997

i mål T-166/95: Mary Karagiozopoulou mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Principen om likabehandling – Uttagningskommitténs bedömning)

(98/C 41/36)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke; justitisekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 17 december 1997 avkunnat dom i mål T-166/95: Mary Karagiozopoulou, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel, företrädd av advokaterna Ariane Tornel och Thierry Demaseure, Bryssel, och under det muntliga förfarandet av advokaten Jean-Noël Louis, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Gianluigi Valsesia) angående en talan om ogiltigförklaring av beslutet av uttagningskommittén i det interna uttagningsprovet KOM/B/9/93 att ge sökanden ett lägre betyg i det muntliga provet än vad som minst kräv-

des för godkännande och att inte föra upp henne i förteckningen över godkända sökande. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*

2. *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 268, 14.10.1995.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 december 1997

i mål T-216/95: Ana María Moles García Ortúzar mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Motiveringskyldighetens omfattning – Uttagningskommitténs bedömning)

(98/C 41/37)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke; justitisekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 17 december 1997 avkunnat dom i mål T-216/95: Ana María Moles García Ortúzar, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel, företrädd av advokaten Marc-Albert Lucas, Liège, delgivningsadress: Evelyne Korn, 21 rue de Nassau, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Gianluigi Valsesia och Ana Maria Alves Vieira) angående en talan om ogiltigförklaring av dels beslutet av uttagningskommittén i det interna uttagningsprovet KOM/B/9/93 att inte föra upp sökanden i förteckningen över godkända sökande, dels av meddelandet om detta uttagningsprov. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*

2. *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 16, 20.1.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 december 1997

i mål T-217/95: Lucia Passera mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Motiveringskyldighetens omfattning – Uttagningskommitténs bedömning)

(98/C 41/38)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 17 december 1997 avkunnat dom i mål T-217/95: Lucia Passera, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Overijse (Belgien), företrädd av advokaten Marc-Albert Lucas, Liège, delgivningsadress: Evelyne Korn, 21 rue de Nassau, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Gianluigi Valsesia och Ana Maria Alves Vieira) angående en talan om ogiltigförklaring av dels beslutet av uttagningskommittén i det interna uttagningsprovet KOM/B/9/93 att inte föra upp sökanden i förteckningen över godkända sökande, dels av meddelandet om detta uttagningsprov. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

(1) EGT C 16, 20.1.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 december 1997

i mål T-225/95: Fotini Chiou mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tjänstemän – Internt uttagningsprov för överflyttning från kategori C till kategori B – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstateras att sökande har misslyckats i det muntliga provet – Överensstämmelse mellan klagomålet och ansökan – Principen om likabehandling av kvinnor och män – Icke-diskrimineringsprincipen – Uttagningskommitténs bedömning)

(98/C 41/39)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna P. Lindh och J. D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 17 december 1997 avkunnat dom i mål T-225/95: Fotini Chiou, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel,

företrädd av advokaten Lucas Vogel, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Christian Kremer, 8–10 rue Mathias Hardt, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Ana Maria Alves Vieira och Fabrizio Minneci samt vid den muntliga förhandlingen Gianluigi Valsesia) angående en talan om ogiltigförklaring av beslutet av uttagningskommittén i det interna uttagningsprovet KOM/B/9/93 att ge sökanden ett lägre betyg i det muntliga provet än vad som minst krävdes för godkännande och att inte föra upp henne i förteckningen över godkända sökande. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

(1) EGT C 77, 16.3.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 18 december 1997

i mål T-12/94: Frédéric Daffix mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tjänstemän – Avsättning från tjänsten – Överklagande – Återförvisning till förstainstansrätten – Bevisprövning – Bevisbörda – Missbruk av utrymme för skönsmässig bedömning – Uppenbart oriktig bedömning – Rätten till försvar – Artikel 7 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna)

(98/C 41/40)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden B. Vestendorff samt domarna C. P. Briët och A. Potocki; justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 18 december 1997 avkunnat dom i mål T-12/94: Frédéric Daffix, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Bryssel (ombud: advokaterna Georges Vandersanden och Laure Levi, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Dimitrios Gouloussis och Benoît Cambier) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 mars 1993 om att avsätta sökanden från tjänsten och i den mån det är nödvändigt ogiltigförklaring av det tysta beslutet om avslag på hans klagomål. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Vardera parten skall bära samtliga sina egna kostnader i förfarandena vid förstainstansrätten och domstolen.*

(1) EGT C 59, 26.2.1994.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 18 december 1997

i mål T-90/95: Walter Gill mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)*(Tjänstemän – Läkarundersökningar – Tjänstemannen har inte upplysts om uppgifter om hans hälsa – Rätt att hålla uppgifter om hälsan hemliga)*

(98/C 41/41)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden A. Saggio samt domarna V. Tiili och R. M. Moura Ramos; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 18 december 1997 avkunnat dom i mål T-90/95: Walter Gill, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure och Ariane Tornel, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Julian Currall och Jean-Luc Fagnart) angående en talan om ersättning för den skada som sökanden vållats genom tjänstefel som han påstår att svarandens administration har begått. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Vardera parten skall bära sina egna kostnader.*
3. *Sökanden skall bära kostnaderna för den sakkunniges arvode.*

(¹) EGT C 137, 3.6.1995.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 18 december 1997

i mål T-142/95, Jean-Louis Delvaux mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)*(Tjänstemän – Befordran – Jämförande bedömning av meriter – Betygsrapport – Motivering – Identiska karriärförhållanden – Diskriminering på grund av nationalitet)*

(98/C 41/42)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justi-

tiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 18 december 1997 avkunnat dom i mål T-142/95: Jean-Louis Delvaux, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Rhode-Saint-Genèse, Belgien (ombud: advokaten Nicholas Lhoëst, Bryssel, delgivningsadress: Jean-Pascal Lange, 40 rue de Syre, Uebersyren, Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Julian Currall och Denis Waelbroeck) angående en talan om för det första ogiltigförklaring av två av kommissionens beslut, publicerade i Informations administratives nr 858 av den 2 september 1994 och nr 859 av den 8 september 1994, på grund av att sökandens namn varken hade upptagits på förteckningen över de tjänstemän som bedömdes som mest förtjänta av en befordran till lönegrad LA 4 eller på förteckningen över de tjänstemän som befordrades till lönegrad LA 4 med avseende på verksamhetsåret 1994, för det andra ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 3 april 1995 om avslag på sökandens klagomål och, för det tredje, förpliktande av svaranden att betala ett skadestånd på 100 000 belgiska franc i ersättning för den ideella skada som sökanden hade lidit till följd av oriktigheter under befordringsförfarandet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Varje part skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 248, 23.9.1995.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 18 december 1997

i mål T-222/95: Antonio Angelini mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)*(Tjänstemän – Ändring av tjänstgöringsorten – Återvändande till den ursprungliga tjänstgöringsorten – Bosättningsbidrag)*

(98/C 41/43)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden A. Saggio samt domarna V. Tiili och R. M. Moura Ramos; justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 18 december 1997 avkunnat dom i mål T-222/95: Antonio Angelini, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, tjänstgör vid Gemensamma forskningscentrets anläggning i Ispra, företrädd av advokaten Giuseppe Marchesini vid Republikens Italiens kassationsdomstol, delgivningsadress: advokatbyrån Ernest Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Gianluigi Valsesia) angående en talan om ogiltig-

förklaring av kommissionens beslut att inte betala sökanden bosättningsbidrag då han återvände till sin ursprungliga tjänstgöringsort efter ett förordnande utanför sin institution. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Kommissionens beslut att inte betala sökanden bosättningsbidrag, som delgavs genom meddelande av den 17 maj 1995, ogiltigförklaras.*
2. *Kommissionen förpliktas att till sökanden utge beloppet av det bidrag som föreskrivs i artikel 5.3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna jämte 8 procents ränta från och med dagen för begäran.*
3. *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 64, 2.3.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 18 december 1997

i mål T-57/96: Livio Costantini mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän – Ändring av tjänstgöringsorten – Återvändande till den ursprungliga tjänstgöringsorten – Bosättningsbidrag – Dagtraktamente)

(98/C 41/44)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainsrätten, första avdelningen (ordföranden A. Saggio samt domarna V. Tiili och R. M. Moura Ramos; justitisekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 18 december 1997 avkunnat dom i mål T-57/96: Livio Costantini, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, tjänstgör vid Gemensamma forskningscentrets anläggning i Ispra, företrädd av advokaten Giuseppe Marchesini vid Republiken Italiens kassationsdomstol, delgivningsadress: advokatbyrån Ernest Arendt, 8–10 rue Mathias Hardt, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Gianluigi Valsesia) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte betala sökanden bosättningsbidrag och beslut att inte betala honom dagtraktamente då han återvände till sin ursprungliga tjänstgöringsort efter ett förordnande utanför sin institution. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Kommissionens beslut att inte betala sökanden bosättningsbidrag, som delgavs genom meddelande av den 17 maj 1995, ogiltigförklaras.*

2. *Kommissionen förpliktas att till sökanden utge beloppet av det bidrag som föreskrivs i artikel 5.3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna jämte 8 procents ränta från och med dagen för begäran.*

3. *Talan i övrigt ogillas.*

4. *Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta hälften av sökandens rättegångskostnad. Sökanden skall bära hälften av sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 180, 22.6.1996.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 november 1997 av Alitalia

(Mål T-296/97)

(98/C 41/45)

(Rättegångsspråk: italienska)

Alitalia den 26 november 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti, Neapel, Mario Siragusa, Rom, Giuseppe Scassellati Sforzolini, Bologna, Matteo Bay, Milano, och Matteo Beretta, Bergamo. Delgivningsadress: advokatbyrån Elvinger Hoss & Prussen, 2 Place Winston Churchill, Luxemburg.

Sökanden yrkar att rätten skall

— i dess helhet ogiltigförklara kommissionens beslut av den 15 juli 1997 om återtillförsel av kapital till bolaget Alitalia, och

i andra hand att den skall

— ogiltigförklara de villkor för att stödet skall tillåtas som uppställs i punkt 2–8 i artikel 1 i beslutet,

— ogiltigförklara det villkor som består i att Alitalia åläggs att ansvara för de förpliktelser som följer av det system för förtida pension som föreskrivs i lagdekret nr 546/1996,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, ett privaträttsligt aktiebolag som verkar inom flygtransportsektorn, överklagar kommissionens beslut att anse de investeringar som ingår i en plan, som de italienska myndigheterna har förelagt svaranden och som avser omstrukturering av sökandebolaget, som statligt stöd i enlighet med artikel 92 i EG-fördraget.

Sökanden anför följande skäl för sina yrkanden:

— Överträdelse av och felaktig tillämpning av artiklarna 92.1, 90.1 och 222 i EG-fördraget eftersom kommissionen har ansett att kriteriet operativ investerare i en marknadsekonomi inte är uppfyllt beträffande IRI:s investering för beloppet 2 750 miljarder italienska lire. Alitalia anser i detta hänseende att ökningen av kapitalet i fråga inte har uteslutit tredje man från optionsrätt och att denne således kan teckna de olika andelarna av kapitalökningen i proportion till sin andel. Dessutom har den italienska regeringen klart uttryckt att den är fast besluten att privatisera Alitalia på kort sikt så snart tillstånd har erhållits för kapitalökningen. Slutligen har bolagets anställda kommit överens om att teckna en andel av kapitalökningen som har reserverats för dem, genom vilken de kommer att inneha 20 procent av bolagets kapital. Eftersom svaranden inte kände till dessa omständigheter tog denne inte hänsyn till investeraren IRI:s breda sköns-marginal utan trädde till och med i IRI:s ställe och ansåg att den lönsamhetsnivå som kommissionen själv hade fastställt (20 procent), som med 5 procentenheter översteg den som är normal (15 procent) inom flygtransportsektorn inte var tillräcklig. Kommissionen nöjde sig emellertid inte med att kräva en "normal" lönsamhet på 20 procent utan fastslog en "kritisk årlig miniminivå på lönsamheten" (hurdle rate) som en investerare enligt kommissionen kräver med hänsyn till att transaktionen är förbunden med avsevärda risker. Sökanden tillägger att beräkningen av lönsamheten från denna synpunkt sett är felaktig och omotiverad eftersom kostnaderna för insolvens inte medräknas. Dessutom medför åläggandet för Alitalia att ansvara för de förpliktelser som följer av systemet för förtida pension av personalen också att *internal rate of return* (IRR) reduceras.

— Överträdelse av och felaktig tillämpning av artikel 92.3 samt maktmissbruk. Det framstår som oförklarligt för Alitalia hur kommissionen när den beslutade att investeringen är ett statligt stöd har kunnat underlåta att ta hänsyn till det förväntade resultatet av planen, detta särskilt när den avgjorde huruvida den skulle uppställa villkor för att göra planen "förenlig med den gemensamma marknaden", och i andra hand vid graderingen av villkoren. Detta har lett till att sökanden har underkastats villkor som är oproportionerliga, diskriminerande, rättsstridiga och omotiverade (begränsning av kapaciteten och av tillväxten, tvång till ytterligare överlåtelser av *core business*, konflikt med den lösning

som föreslogs i fallet Air France, underlåtenhet att ta hänsyn till vikten av privatiseringssyftet, förbud mot nya stöd, förbud att förvärva nya andelar i andra flygbolag, upphävande av vissa preferentiella villkor, skyldighet till analytisk bokföring, förbud mot *price leadership*, skyldighet att överlåta den andel som innehas i Malév).

Slutligen anser sökanden att svaranden inte korrekt har motiverat det överklagade beslutet och inte noggrant och opartiskt har prövat alla de relevanta omständigheterna. Svaranden har enligt sökanden också åsidosatt rätten till försvar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 december 1997 av Vicente Alonso Morales

(Mål T-299/97)

(98/C 41/46)

(Rättegångsspråk: spanska)

Vicente Alonso Morales, bosatt i Madrid, har den 2 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Ramón Marés Salvador, Ilustre Colegio de Abogados de Madrid, delgivningsadress: advokaten Carlos Quiñones, 2 rue Gabriel Lippman, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som uttagningskommittén fattade den 1 oktober 1997 avseende uttagningsprov KOM/A/1047, genom vilket sökandens ansökan om att få delta i nämnda uttagningsprov avslogs, och tillerkänna sökanden rätten att upptas i förteckningen över godkända sökande till uttagningsprov KOM/A/1047, och

— förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som har titeln civilingenjör inom jordbruksnäringen, bestrider giltigheten av uttagningskommitténs beslut

avseende allmänt uttagningsprov KOM/A/1047, genom vilket sökandens ansökan om att få delta i nämnda uttagningsprov avlogs. Enligt nämnda beslut är sökandens intyg eller examensbevis inte förenliga med villkoren i punkt III B 2 i meddelandet om uttagningsprov, enligt vilken sökandena skall ha fullgjort fullständiga universitetsstudier av längre slag (kandidatexamen eller motsvarande) som bekräftas i examensbevis.

Sökanden anser att innehavet av titeln civilingenjör innebär att fullständiga universitetsstudier som bekräftas i examensbevis har fullgjorts och att uttagningskommittén gör gällande ett villkor som inte förekommer i meddelandet om uttagningsprov.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden följande grunder:

- Åsidosättande av principen om likabehandling.
- Överträdelse av direktiv 89/48/EEG ⁽¹⁾, vars innehåll analogiskt skall anses tillämpligt på alla uttagningsprov.
- Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom villkoret att ha ett examensbevis för längre studier varken är nödvändigt eller lämpligt för att uppnå det eftersträfvade syftet, som endast består i att medborgare som har fullgjort fullständiga universitetsstudier, som bekräftas i examensbevis, skall anställas vid gemenskapens institutioner i kategori A/LA.
- Åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar.
- Åsidosättande av rätten att tillträda tjänster vid gemenskapens institutioner.

Sökanden hävdar dessutom att förstainstansrätten i dom av den 3 mars 1994 i mål T-82/92, Manuel Cortés Jiménez m.fl. mot kommissionen ⁽²⁾, endast vägrade att tillerkänna titeln civilingenjör en "högre" karaktär, dock utan att därför uttryckligen utesluta titeln "fullständig" karaktär.

Sökanden gör även gällande att svaranden har gjort sig skyldig till maktmissbruk, eftersom det omtvistade beslutet enligt sökanden utgör en praxis med personalval som har till syfte att neka civilingenjörer tillträde till tjänster i kategori A/LA.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 24.1.1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192).

⁽²⁾ Rec. 1994, s. II-237.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 december 1997 av Benito Latino

(Mål T-300/97)

(98/C 41/47)

(Rättegångsspråk: franska)

Benito Latino, Bryssel, har den 2 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Olivier Eben, Bryssel, delgivningsadress: 11, rue Paul Emile Janson, Bryssel.

Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att betala ett av förstainstansrätten fastställt kapitalbelopp avseende PPI för sökandens asbestos genom tillämpning av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna och artikel 14 i reglerna om olycksfalls- och arbetsskadeförsäkring för Europeiska gemenskapernas tjänstemän,
- förplikta kommissionen att betala en miljon ecu i skadestånd avseende ideell skada som sökanden lidit,
- förplikta kommissionen att betala ränta om tio procent per år på det kapitalbelopp som fastställts av förstainstansrätten i överensstämmelse med PPI-graden genom tillämpning av artiklarna 73 och 14 i tjänsteföreskrifterna och på kapitalbeloppet om en miljon ecu, vilken skall beräknas från och med den 1 augusti 1997 till dess full betalning sker av dessa kapitalbelopp,
- i den utsträckning det är nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 1 augusti 1997 att inte bevilja sökandens begäran av den 11 maj 1997,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som tidigare var tjänsteman med tjänst som arkivarie i Berlaymont i Bryssel från år 1969 till 1991, har ådragit sig en yrkesskada, nämligen asbestos. Den 11 februari 1997 fattade tillsättningsmyndigheten ett beslut att tillerkänna sökanden en permanent partiell invaliditet (PPI) om fem procent, vilket motsvarar ett kapitalbelopp om 639 114 belgiska franc.

Sökanden gör gällande att han, med hänsyn till hur allvarlig denna dödliga sjukdom är samt de psykiska men som följer av den och som fullständigt sätter ned hans livskvalitet, skall tillerkännas en PPI-procentsats som överensstämmer med sjukdomens svårighetsgrad. Enligt sökanden är kommissionen, i förhållande till honom själv, ansvarig för att ha låtit honom arbeta i den byggnad, i vilken arbetarna, under åren 1967 till 1969, framkallade en "uppruggning" av 4 000 ton asbest ur väggarna i den södra, den östra och den västra flygeln, och detta

- trots att kommissionen kände till eller i vart fall inte kunde vara ovetande om hur farligt asbest är generellt sett och, i synnerhet, för de personer som utför administrativa arbetsuppgifter och arbetsuppgifter såsom arkivarier i en asbestsmittad byggnad,
- trots att kommissionen kände till att den saknade personal för att kontrollera att säkerhetsföreskrifterna och de allmänna hygieniska föreskrifterna följdes samt för att kontrollera tillsynen av att skyddsåtgärder vid underhållsarbetena vidtogs.

Rättsstridigheten av de handlingar som har konstaterats följer även av att de står i strid med principerna, rättigheterna och garantierna i den europeiska sociala stadgan. Principerna, rättigheterna och garantierna i denna stadga utgör allmänna gemenskapsrättsliga principer, vilka det åligger gemenskapsmyndigheterna att följa och gemenskapens domstolar att övervaka. Med angivande av denna stadga som grund konstaterar sökanden att det föreligger en rätt för samtliga arbetstagare till en säker och hälsosam arbetsplats, en rätt för var och en att komma i åtnjutande av varje sådan åtgärd som medför bästa möjliga hälsotillstånd för ifrågavarande person samt nödvändigheten av att, så långt det är möjligt, undvika epidemiska, endemiska och andra sjukdomar. I förevarande mål har sökandens rättigheter åsidosatts och inga åtgärder har vidtagits för att förebygga sjukdomar som uppkommer genom kontakt med asbest.

Avskrivning av mål T-173/96 ⁽¹⁾

(98/C 41/48)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 5 december 1997 har ordföranden på andra avdelningen för Europeiska gemenskapernas för-

stainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-173/96, Teresa Maria Rodrigues Gomes de Oliveira mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 388, 21.12.1996.

Avskrivning av de förenade målen T-176/96 och T-108/97 ⁽¹⁾

(98/C 41/49)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 4 december 1997 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av de förenade målen T-176/96 och T-108/97, Cornelis Volger mod Europaparlamentet.

⁽¹⁾ EGT C 181, 14.6.1997 och EGT C 388, 21.12.1996.

Avskrivning av mål T-225/97 ⁽¹⁾

(98/C 41/50)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 17 december 1997 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-225/97, Asia Motor France SA, Jean-Michel Cesbron, Monin Automobiles SA och Europe Auto Service (EAS) SA mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 318, 18.10.1997.